

ילדי גן

מספרים:

כתב: עודד בורלא

אייר: דיויד הול

הוצאת עם עובד

השתתפנו במיזם של ספריית פיג'מה,

“הסיפור שלי, הסיפור של כולנו”!

בחרנו יצירה ישראלית, ספר שאהבנו במיוחד.
קראנו אותו יחד ונהנינו. הכנו תלבושות ותפאורות,
התחפשנו, הצטלמנו וזו התוצאה.

* השימוש בטקסט באדיבות המחבר ולשימוש בספר זה בלבד.

נשף מסכות

ספריית נשף פיג'מה

הסיפור של כולנו

הסיפור שלי

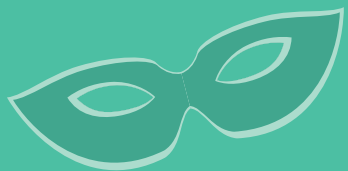
משרד החינוך המנהל הפדגוגי
האגף לחינוך קדם יסודי

ספריית נשף פיג'מה

מסורת של סיפורי לילה טוב

קרן גרינספון ישראל
KEREN GRINSPOON ISRAEL

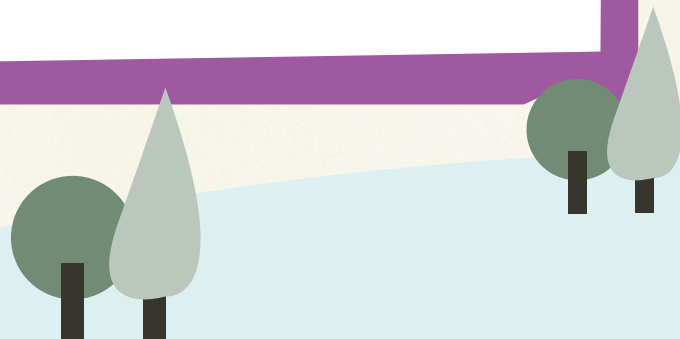

וכשהגיע סוף-סוף פורים של החיות,
נאספו כלם בין שני עצים, ארן ואלון, וערכו שם את
הנשף. הם התחפשו כל כר יפה - שאף אחד מהם לא
הכיר את השני.
באמת היה קשה מאד להכיר אותם:

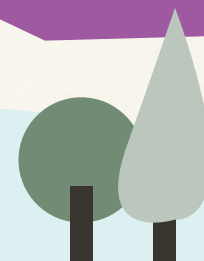

פעם כשהתקרב חג הפורים של החיות,
הן החליטו לעשות חגיגת פורים. אבל לא סתם
חגיגה, אלא נשף. ולא סתם נשף, אלא נשף
מסכות. כלם יתחפשו.
ומי שיתחפש הכי יפה - יקבל פרס!

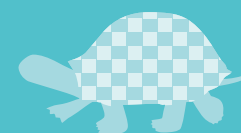

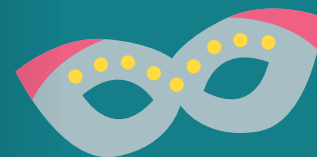
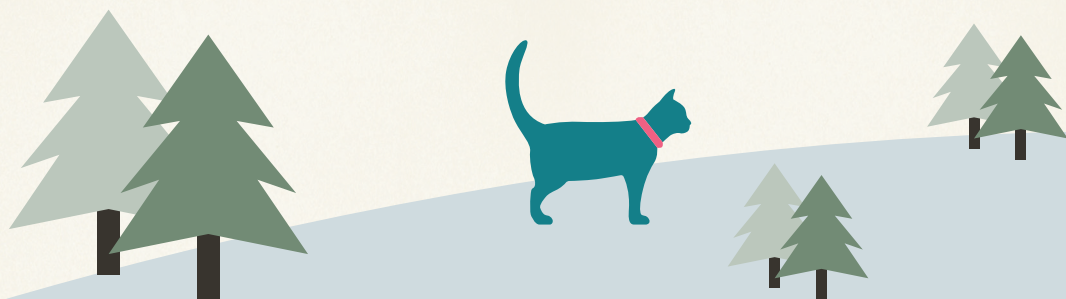
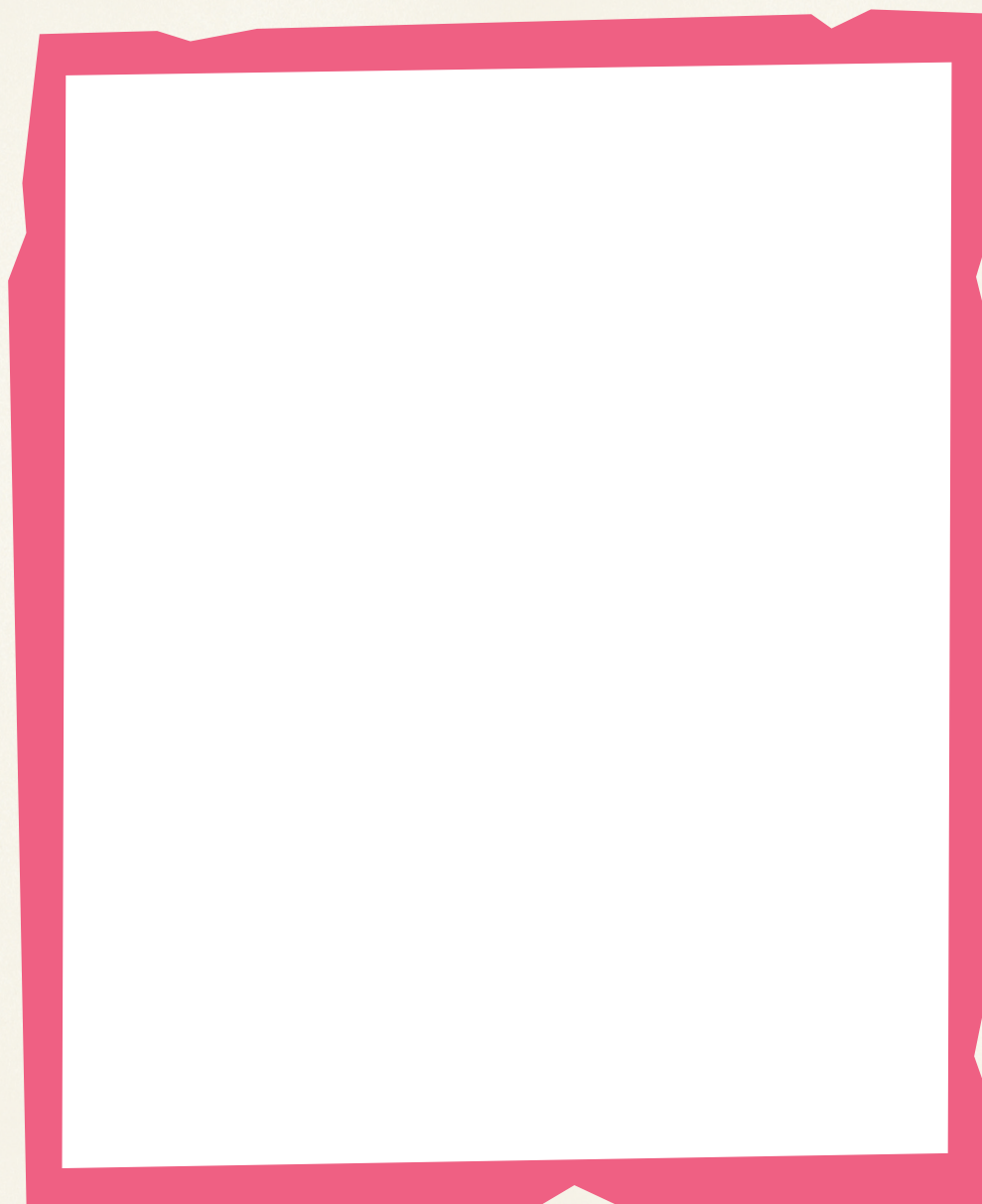

הברבור התחפש לקפוד שכלו תכלת.
הסוס התחפש לעורב לבן.
הצברה התחפשה לשפן עם משבצות צהבות.
החמור התחפש לחתול אדם.

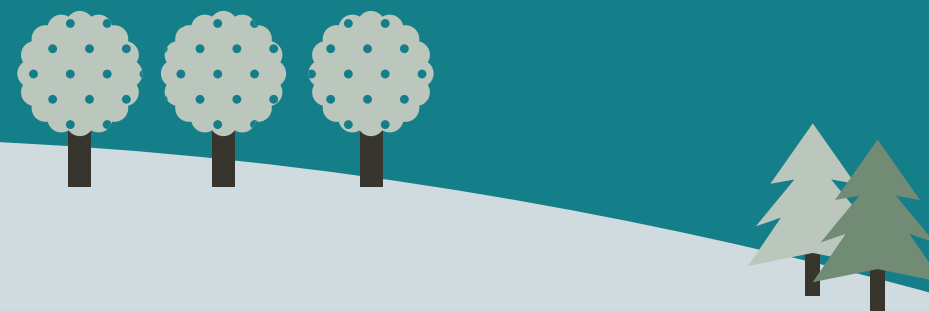
השפן התחפש לברבור סגל.
החתול התחפש לצברה שהקוים השחורים שלה הם לבנים
והקוים הלבנים הם שחורים.
העורב התחפש לחמור עם נקודות כחלות.
הקפוד התחפש לסוס ירוק.

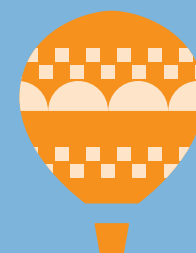
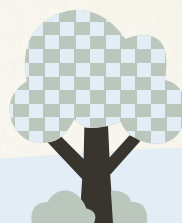
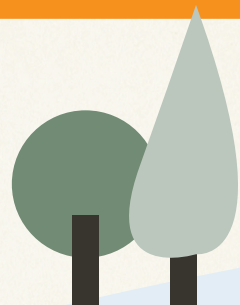

הנשף היה מצלח מאד. כלם אכלו ממתקים,
ועוגות עם קצפת, וגלידה, ומיץ, וכל אחד קבל
שקית ובה בטנים, ספריה, פנקס קטן, צבעים,
וגלה של זכוכית.

וכשהגיע הערב, רצו לתת את הפרס לזה
שהתחפש הכי יפה - אבל לא יכלו:
כל אחד חשב שהוא המצלח ביותר!
היתה מריבה גדולה, וצעקות, וכמעט מכות!

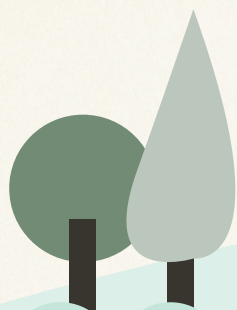
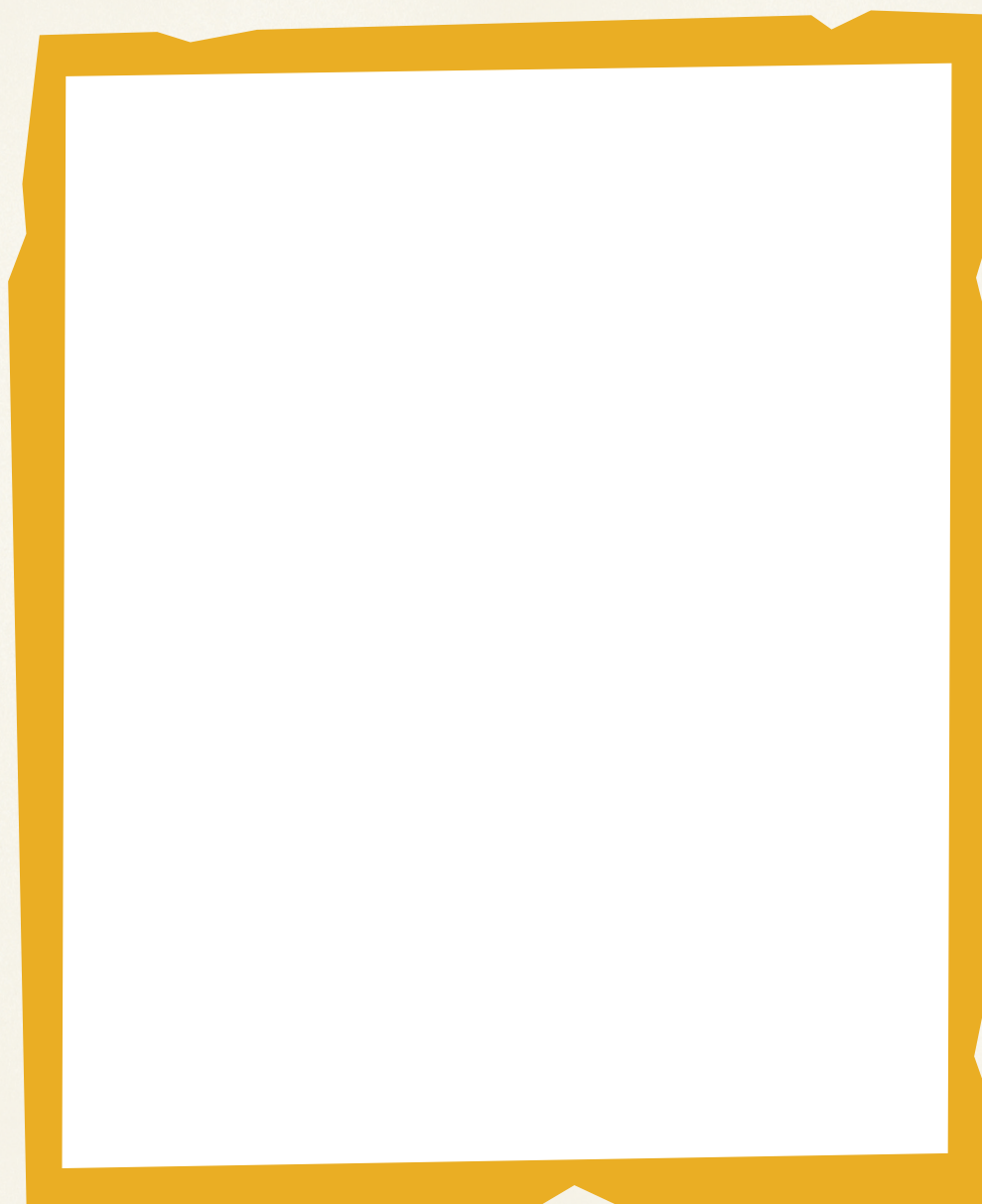

פתאום ראו כלם גמל. פנו אליו ואמרו לו:
"גמל גמל – הֲיָה אֵתָה הַשּׁוֹפֵט!
מִי מֵאַתְּנוּ רָאוּי לִפְרֹס?"
הֵנִיחַ הַגָּמֶל אֶת סִנְטָרוֹ בְּכַף יָדוֹ,
שָׁקַע בְּמַחְשָׁבוֹת, הִבִּיט בָּהֶם בְּעֵינָיו
וּלְבָסוֹף אָמַר בְּקוֹל מְתוֹק מְאֹד:
"אַבֵּל אֵיפֹה הַפְּרֹס?"

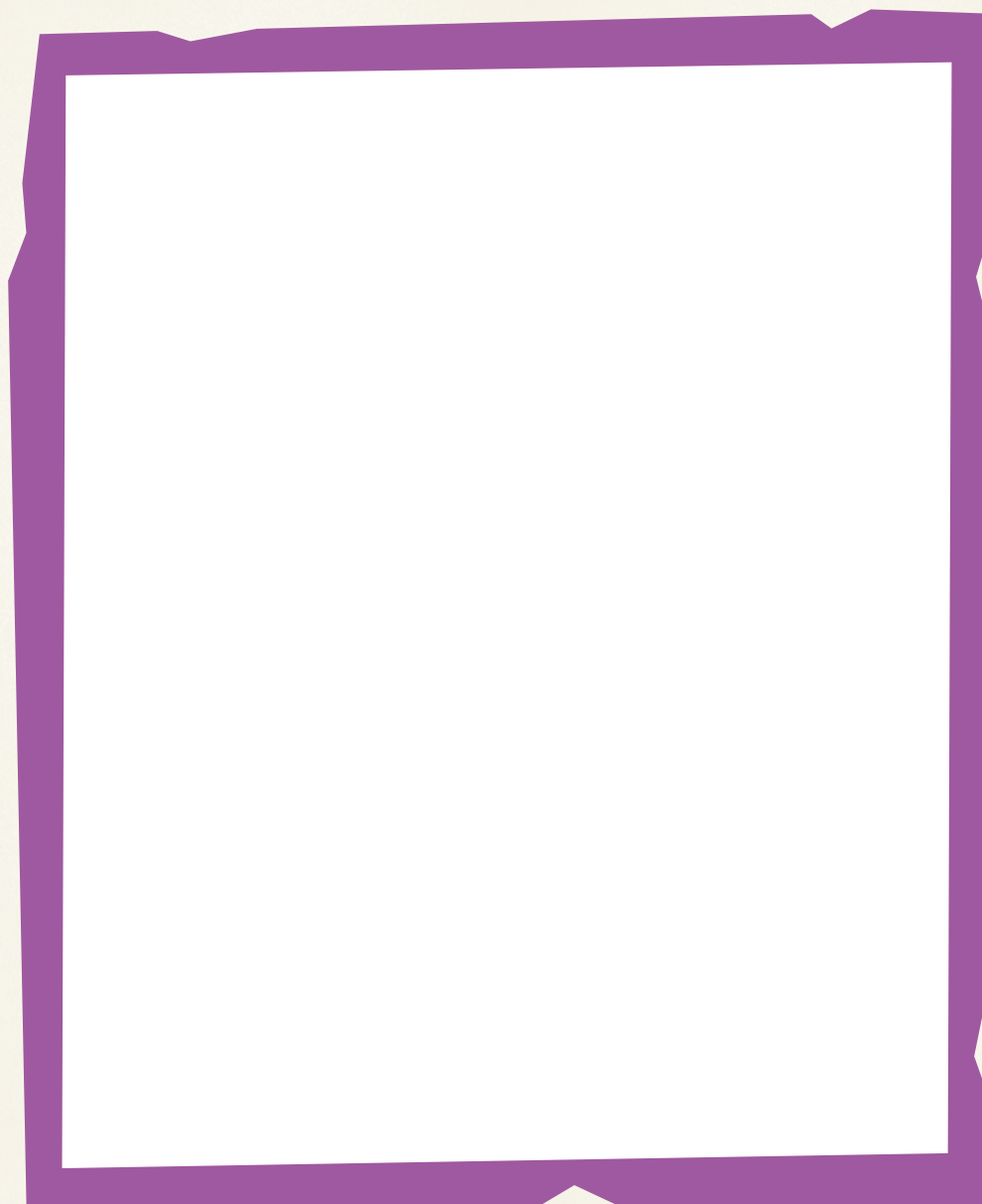

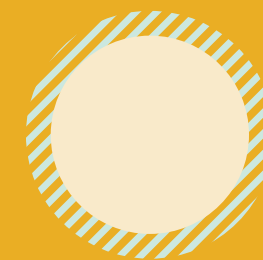
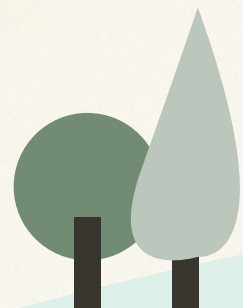
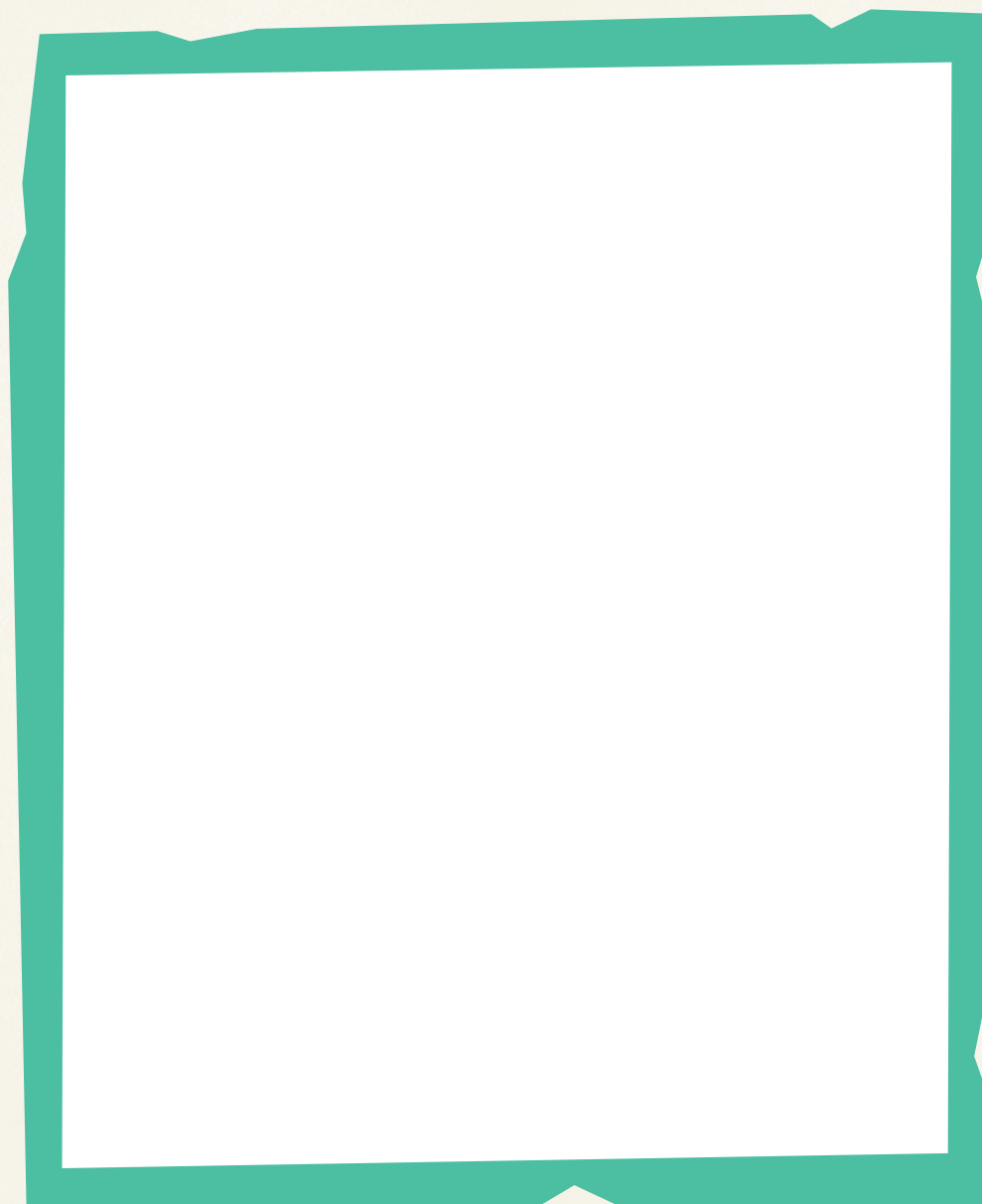
הצביעו כלם על קפסה גדולה עטופה נייר כסף
וקשווה בסרט כחל-לבן:
"הנה הפרס!" קראו, "בתוך הקפסה!
פרס נפלא מאד! כלנו רוצים אותו!"

“טוב, אמר הגמל, “אני אהיה השופט. אני אגיד
לכם למי הפרס. עמדו כלכם בשורה. כה. עכשו,
פנו כלכם לאחור והביטו לצד ההוא. כה. ועכשו
– עצמו כלכם את העיניים!”
כלם עמדו כשגבם אל הגמל ועיניהם עצומות,
וכלם חכו.
לקח הגמל את הפרס וברח.

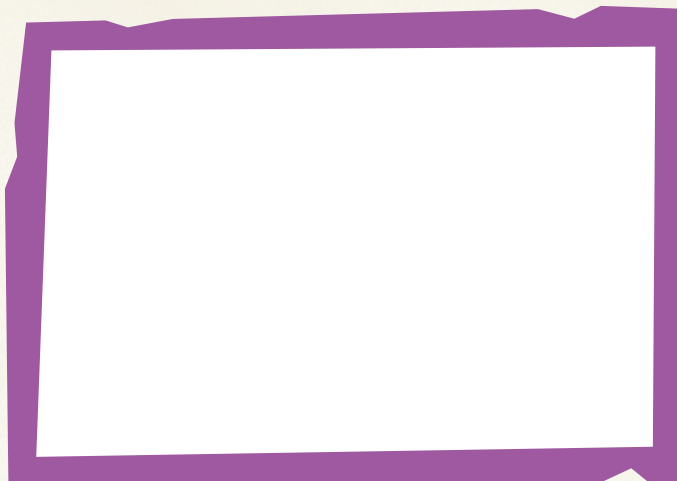
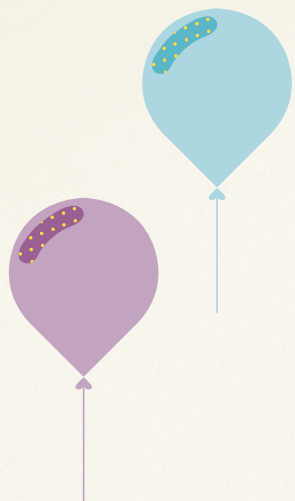

כשהגיע אל גבעה רחוקה נעצר וקרא אליהם:
"אתם יכולים לפקח את העיניים!
שמעתי על הנשך שלכם –
אז גם אני התחפשתי,
ואני חושב שאני התחפשתי הכי יפה –
ועל כן הפרס מגיע לי!
אני בכלל לא גמל.
אני השועל!
שלום!"

אנחנו קהילה
של קוראים

